

показати вплив на цю діяльність фактичного доходу, що сплачується до державного бюджету.

Отож, приклад для наслідування для України є, проте слід враховувати високий рівень корупції у нашій державі, а дане явище будь-яку хорошу ідею може знівелювати повністю.

Перелік використаних джерел:

1. Васильчишин О.Б. Бюро фінансових розслідувань: необхідність та вітчизняні реалії. *Інфраструктура ринку*. 2020. – №44. – С.239-243.

2. Фінансові розслідування у сфері протидії легалізації злочинних доходів в Україні [Текст] : метод. рек. / [С. С. Чернявський, О. Є. Користін, В. А. Некрасов та ін.]. – Київ : Нац. акад. внутр. справ, 2017. – 164 с.

3. Лепський С.І. Зарубіжний досвід використання фінансових розслідувань у правоохоронній діяльності. *Право і суспільство*. 2014. – № 2. – С. 189-194.

Вікторія Кошляк

*студентка магістратури юридичного факультету
Західноукраїнського національного університету*

ЗАСТОСУВАННЯ ПРАКТИКИ ЄС У ЗАБЕЗПЕЧЕННІ РЕАЛІЗАЦІЇ ПРИНЦИПУ НЕЗАЛЕЖНОСТІ ПРОКУРАТУРИ

В Україні продовжується процес реформування прокуратури відповідно до міжнародних стандартів діяльності прокуратури, визначених міжнародними нормативно-правовими актами. Про незалежність прокурора як стандарт організації кримінального провадження зазначається практично у кожному із міжнародних правових актів, що регулюють статус та діяльність прокуратури. ЄС не визначає загальні конституційні стандарти прокуратури в державах-членах. Однак є стандарти, розроблені органами Ради Європи, зокрема Комітетом міністрів і Консультативною радою європейських прокурорів, які рекомендують правила прокуратури.

З аналізу змісту вказаних правових актів випливає, що прокурори мають приймати рішення самостійно і співпрацювати з іншими установами, виконувати свої завдання, не піддаючись зовнішньому тиску або втручанню з боку виконавчої чи законодавчої влади, відповідно до принципу поділу влади та юрисдикції. Незалежність прокуратури не є правом або привілеєм, що надається в інтересах прокурорів, вона є гарантією справедливої, неупередженої та

ефективної системи правосуддя і захищає суспільні і приватні інтереси відповідних осіб. Крім того, незалежність прокурорів спрямована на їх захист від політичного тиску.

У пояснювальній записці до «Римської хартії» містяться докладні керівні вказівки про призначення прокурорів і під час їхньої кар'єри. Було відзначено, що розвиток кар'єри, оцінка роботи, просування по службі та призначення прокурорів мають ґрунтуватися на прозорих та об'єктивних критеріях, таких як компетентність і досвід. У документі неодноразово підкреслюється, що переведення прокурора без його згоди на іншу посаду може стати інструментом надмірного тиску на нього. Якщо закріплюється можливість переведення прокурора проти його волі, незалежно від того, чи то переведення внутрішнє або зовнішнє, має бути забезпечено право на відшкодування збитку за наявності такого ризику (наприклад, переведення є прихованою формою дисциплінарного стягнення). Можливість переведення прокурора без його згоди має регулюватися законом і обмежуватися винятковими обставинами, такими як невідкладні ділові потреби або дисциплінарні заходи, в особливо серйозних випадках. До уваги обов'язково мають братися спеціалізація прокурора, а також його сімейна ситуація [1].

Важливу роль у реформуванні прокуратури України мають міжнародні акти, прийняті неурядовими міжнародними організаціями. 23 квітня 1999 року Міжнародною асоціацією прокурорів, на основі керівних принципів, затверджених на Восьмому конгресі ООН щодо запобігання злочинності та поведження з правопорушниками, було прийнято Стандарти професійної відповідальності, якими визначено основні права та обов'язки прокурорів [2]. Щодо реалізації принципу незалежності вказаний правовик акт зазначає про те, що застосування влади обвинувачення, якщо це дозволено окремою юрисдикцією, повинно відбуватись незалежно і не піддаватися політичному впливу. Якщо органи мають право давати загальні чи особливі вказівки прокурорам, то такі вказівки повинні бути: прозорими; узгоджені із законною владою; відповідати встановленим нормам для забезпечення дійсності і розуміння прокурорської незалежності.

Реформування органів прокуратури України відповідно до наведених вище документів є дуже важливим кроком, оскільки імплементація або, навіть, врахування законодавцем міжнародних стандартів дозволить більш чітко та якісно розробити законодавчі акти про прокуратуру. Прикладом позитивності такої імплементації є окремі норми Закону України «Про прокуратуру» від 14 жовтня 2014

року, які визначають основи правового статусу прокурора в Україні, гарантії його незалежності, реалізація котрих можлива за допомогою запровадження нових інституцій в системі прокуратури – органів прокурорського самоврядування.

Аналіз низки правих актів міжнародного характеру, безумовно, свідчить про універсалізацію та інтернаціоналізацію стандартів функціонування прокуратури, і не лише на європейському континенті, але й на інших, провідне місце серед яких посідає засада незалежності прокуратури.

Отже, можна сказати, що положення правових актів міжнародного характеру дозволяють виокремити такі критерії оцінки наявності незалежності прокуратури: рівень забезпечення гарантій незалежності прокуратури; засади призначення на посади, переміщення та звільнення прокурорських працівників; суб'єкт призначення та звільнення; строки перебування прокурорських працівників на посаді; захист прокуратури від втручання в її функціонування з боку інших державних та недержавних суб'єктів; незалежність прокурорських працівників всередині прокурорської системи, рівень забезпечення соціальних та інших гарантів захисту прокурорів.

Перелік використаних джерел

1. Ustawa z dnia 28 stycznia 2016 r. Prawo o prokuraturze (Dz.U., poz. 177).
2. Стандарти професійної відповідальності, основні права та обов'язки прокурорів, прийняті 23 квітня 1999 року. *Вісник прокуратури України*. 2002. Вип 6. С. 122–131.

Тетяна Кучмій

*аспірантка кафедри кримінально права і процесу,
економічної безпеки та правоохоронної діяльності
юридичного факультету
Західноукраїнського національного університету*

СТРАТЕГІЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РОЗРОБКИ МОДЕЛЕЙ ФІНАНСОВИХ РОЗСЛІДУВАНЬ У МІЖНАРОДНІЙ ПРАКТИЦІ

Сучасна практика розслідувань економічних злочинів потребує детального та всебічного дослідження, зокрема запровадження нових в тому числі використовуваних в міжнародній практиці стратегій.